

■ **Ті, що тримають небо**

Віталій Котеленець направду з тих педагогів, хто присвятив себе освіті.

55 років працює, аби кожен учень міг із гордістю сказати: «Я закінчив Колківську школу»

Перше враження від цього закладу – навстіж відчинені двері у кабінет директора. До цього тут уже звикли, лише новачки дивуються. Віталій Дмитрович Котеленець понад пів століття тут керує. А Колківська ЗОШ I – III ступенів – ліцей – перший із опорних закладів Волині, що виборов довіру мати у своєму підпорядкуванні філії

Лариса ЗАНЮК

«ВІДЛІК ЗАГИБЛІХ У ЦІЙ ВІЙНІ ПОЧАВСЯ САМЕ З НАШОГО СЕЛИЩА»

Розшукала керівника на третьому поверсі. 77-річний педагог вищої категорії, викладач історії, заслужений учитель України, який нагороджений нагрудними знаками «А. С. Макаренко», «Василь Сухомлинський», «Відмінник освіти України», запрошує мене на каву «по-колківськи» у свій гостинний кабінет, а я думаю: як можна затриматися на одному робочому місці понад пів століття? Людина ж, як риба, шукає крашого, а в школі, що не кажи, — постійні стреси.

— Я вам спочатку покажу наш музей, і ви зрозумієте, чим я живу всі ці роки. Керує ним теж історик, учасник війни в Афганістані Юрій Літвінчук, — розповідає директор і сам починає вести екскурсію від прапорів, привезених із «гarrychих точок» колишніми учнями. Раптом стихає, показуючи на стенд: — Це ті, кого ми недорахувалися... Відлік загиблих у цій війні почався саме

**«Я вам спочатку покажу наш музей,
і ви зрозумієте, чим я живу всі ці
роки.»**

з нашого селища... Майор Леонід Полінкевич, Андрій Сохацький, — зітхне педагог. — Я бачив Андрія своїм наступником, він закінчив істфак університету ім. Т. Шевченка, здібний був юнак.

І стиснувши серце в кулак, директор показує інші стенді з відомими особами, які навчалися в Колківській школі: народним артистом Олегом Мосійчуком, художником Данилом Довбошинським, який подарував школі 30 полотен, відтак тут задумали створити картинну галерею.

Закінчення на с. 5 »

Цікава
ГАЗЕТА
Інтернет-видання
І польоти з неба... карасі, жаби, монети і трактор!

Читайте у «ЦІКАВІЙ ГАЗЕТІ НА ВИХІДНІ» за 15 серпня:

Шок: підлегли Авакова підвішували чоловіка на трубі й били по чому бачили

Te, як вдалося розділити сіамських близнюків, — називають дивом

А на сайті volyn.com.ua – ще більше неймовірних історій!

■ **Отакі реалії**

Фото kovel.rayon.in.ua.

Туалет на території музею Лесі Українки з діркою в підлозі принижує людську гідність

У ХХІ столітті соромно бачити таку вбиральню, як біля садиби Косачів, що в Колодяжному Ковельського району (на фото), — закладу, котрий відвідують сотні туристів

с.8 »

РЕКЛАМА

ТЕРМІНОВО
потрібні

РОБІТНИКИ
на збір малини
в Київській області.

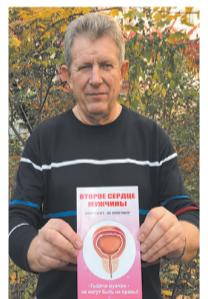
3/п від 500 грн
в день + премії
Виплата з/п гарантується.

Проживання надається
безкоштовно
(063) 246-02-67,
Максим

ПРОСТАТИТ, АДЕНОМА, ІМПОТЕНЦІЯ?

УНІКАЛЬНИЙ СПОСІБ ВИРІШЕННЯ

**ЗАБУДЬ ПРО ПРОСТАТИТ НАЗВАЖДИ –
ПОЗБУДЬСЯ ХВОРОБИ ЗАРАЗ!**

Доброго дня! Мене звату Віктор Федорович, мені 62 роки. Декілька місяців тому я прочитав книгу «Друге серце чоловіка». Можу сказати лише слова величезної вдячності її авторам – лікарям Іщук та Лобанову. Скориставшись рекомендаціями з книги, я за два місяці позбувся простатиту, набагато спокійніше сплю (раніше по 7-8 разів за ніч бігав у туалет), забув про болі в промежині й відчув себе чоловіком – потенція нині, як у молодого.

Крім цього, помітив, що перестав хворіти на застуду, в мене покращився імунітет. Виявляється, метод, запропонований у книзі «Друге серце чоловіка», був відомий більше 2000 років тому, ним успішно користувалися наші предки, він повністю природний, а його ефективність я спробував на собі.

Увага! АКЦІЯ! До 10.09.2019 р.
ціну на книгу знижено в 2 рази.

40 грн 20 грн (поштові витрати сплачує отримувач).

Замовити книгу можна телефонами:

(067) 854-90-60; (050) 848-97-89; (044) 333-66-92.

SOS !!! ВАЖЛИВО !!!

Для ВОЛИНЯН,
постраждалих у ПОЛЬЩІ

Спілка юристів Республіки Польща спільно з ГО «Клуб інтеграційного діалогу» проводять консультації щодо відшкодування для волинян, що постраждали чи втратили близьких у Польщі протягом 1999–2019 років.

Якщо ви чи ваші друзі та близькі потрапили в ДТП у Польщі (водій, пасажир, пішохід, велосипедист), в тому числі ДТП в Україні (якщо один з учасників – власник транспортного засобу на польській реєстрації), чи постраждали чи втратили близьких на роботі в Польщі внаслідок нещасного випадку протягом останніх 20 років – не позбавляйте себе шансу отримати всі належні вам відшкодування зі страхових фондів Республіки Польща.

КОНТАКТИ на Волині +38 0673702015, +38 0663073966.

Погляд

Олег КРИШТОФ,
спеціальний кореспондент
«Газети Волинь»

Біда прийшла надовго, оселилася в хаті й шматує душу

Зламалася машина, начальник затримує чесно зароблені гроші, а тут ще, як на зло, сестра травмувала руку... Начебто геть усе недобре. Втім, це світ без справжнього горя, і з нього не видно тих, хто живе по інший бік. Заважає гіпс, накладений на кінцівку близької людини, карбюратор, який годился б замінити, і цей роздутий від відчуття власної значимості бізнесмен... Такі негаразди затуляють нам тих земляків, які поруч, але не живуть (тут треба інше дієслово)

І звати Леся Павлік, їй невдовзі 50. Вона з чоловіком Володимиром і дітьми—трійнятами мешкає у Скобелці Горохівського району. Володимир Якович підробляє ремонтами. Тримають худобу, вирощують городину, продають на базарі. А ще публікації про їхню родину збирають тисячі співчутливих лайків у фейсбуці (таких жовтих схематичних мармиз із крапелькою слізовою). Справа у тому, що їхня дев'ятирічна дочка Вікторія живе у постійних муках.

«Дитячий церебральний параліч, подвійна геміплегія, когнітивна недостатність, симптоматична епілепсія, кіста лобно-тім'яних ділянок обох півкуль головного мозку, внутрішня компенсована гідроцефалія» — це те, що записано у їхніх медичних документах. А в дійсності дівчинка постійно мусить приймати міцні знеболувальні препарати і ледь не щодня, а то й тричі за ніч, у неї трапляються епілептичні напади. «Ви не уявляєте, що це таке, біда чорна, дитина повністю «відключається», кам'янє», — каже пані Леся. Вона спочатку боялася робити ін'єкції, мовляв, як колоти свою кровинку, а вже зараз звикла. Між іншим, жінка сама свого часу помітила, що з малечею щось не так. Адже коли трійню виписували з пологового будинку, про страшний діагноз дочоки подружжа не знало. Втім, уже на перших місяцях життя було очевидно, що Вікуся відстає в розвитку від братика й сестрички. Тоді Павліки привезли у свою хату цілий лікарський консиліум й почули те, у що вірити зовсім не хотілося.

Нині приймати Вікторію на реабілітацію відмовляються не лише українські, а й польські медики, перешкода — постійні епілептичні напади. Але є шанс полегшити життя дівчинки, і Леся та Володимир у нього вірять (що дивовижно): лікувати Вікторію погодилися в ізраїльській клініці (звісно, не безплатно).

Як сільська українська родина має зібрати понад сто тисяч доларів, уявити важко. Вони стукають в усі двері скрізь, щотижня просять про публікацію на нашому сайті, поширяють ті матеріали у соцмережах і отримують лайки. Якби за ці позначки хтось платив хоча б по долару, давно б зібрали необхідну суму...

Звісно, такої і ще більшої біди (якщо можна порівнювати) у світі багато, а ще — безліч шахрайів, які наживаються на чужому горі, та, думаю, не варто через це проходити повз тих, хто загнаний долею у глухий кут.

Рахунок у ПриватБанку 5168 7427 1002 1423, мама Павлік Леся Олексіївна, тел. 097 873 16 63.

Пряма мова

Володимир В'ЯТРОВИЧ, голова Українського інституту національної пам'яті, про ставлення наших громадян до війни:

Ми говоримо про те, що українці подорослішли через війну, це правда, але це стосується тільки тих, кого вона зачепила, — тих, хто воював, їхніх близьких, волонтерів.

Натомість дуже велика кількість людей як дивилася на своє життя через телевізор, так і продовжує це робити. Для них що Майдан, що війна — це реаліті-шоу, яке можна перемкнути на щось більш спокійне.

Мені здається, зарахуємо, що втомулися від серіалу «війна», і хочу повернутися до «95-го кварталу». Тому й купилися на дешеві запевнення про те, що забудемо про війну і все стане добре. Але вона нікуди не зникла, і дуже жорстко нагадує про себе періодично.

■ Тема №1

I навіть польський маршалек став на коліно перед українським Героєм

Фото volynnews.com

Минулого суботи у селі Вовчицьк Маневицького району поховали Олександра Колбuna, який загинув у зоні ООС. 20-річний юнак, у котрого було досить непросте дитинство, віддав життя, виконуючи громадянський і військовий обов'язок у Луганській області

Марина ЛУГОВА

Зібрались усі односельчани, щоб провести в останню земну дорогу Олександра. Про це написав на сторінці у фейсбуці голова Маневицької райдержадміністрації Андрій Ліндюк.

«Хочу віддати належне і подякувати спікеру польського сенату Станіславу Карчевському, який, перебуваючи в нашому районі, знайшов час і особисто приїхав віддати шану Герою — українському солдату, котрий загинув у російсько-українській війні. Дуже приємно, коли один із найвищих посадовців Республіки Польща знає і усвідомлює, що наші військові боронять не тільки незалежну Україну, а й усю Європу! — зазначив він. — Маршалек польського сенату став на коліно перед українським солдатом! Вічна пам'ять герою—захиснику України».

До речі, того дня у Костюхінівці на Маневиччині відзначали 21-шу річницю Харцерської служби пам'яті на Сході. З цієї нагоди і перебував на Волині Станіслав Карчевський, який взяв участь в освяченні дерев'яної каплиці на честь польських легіонерів, торік реконструйованої за віднайденими фото оригінальної каплиці міжвоєнного часу.

Станіслав Карчевський знайшов час, щоб особисто віддати шану бійцю—волинянину.

Наши військові боронять не тільки незалежну Україну, а й усю Європу!

А минулого п'ятниці у селі Соснівка Пінівненської сільської ради Камінь-Каширського району в дорожньо-транспортній пригоді трагічно загинув учасник АТО 27-річний Андрій Приходько, котрий того дня повертається мотоциклом від своєї наречененої. Військову службу в зоні бойових дій на Сході України він проходив у 2015 році, певний час перебуваючи, як говорили його побратими, у самому пеклі війни. Живим та неушкодженим повернувся Андрій до мирного життя в своєму рідному селі, де його чекали, молячись до Господа, рідна мати—вдовиця та шестеро братів і сестер.

■ Новини краю

У ПРИКОРДОННІ БУДЕ ЧИСТИШЕ

Проблема несанкціонованих і неконтрольованих звалищ відходів на території, прилеглій до міжнародного автомобільного пункту пропуску «Ягодин», вирішена

Богдана КАТЕРИНЧУК

Служба автодоріг Волинської області уклала договір з Рівненською об'єднаною територіальною громадою на суму 193 тисячі гривень для забезпечення благоустрою у прикордонні, зокрема прибирання та вивозу сміття. Після підписання угоди очільник громади Володимир Крижук провів нараду за участю працівників КГ «Рівне», на якій вирішили встановити додаткові контейнери для відходів. І вже минулого п'ятниці чотири працівники підприємства приступили до роботи.

Доручення щодо очищення від сміття прилеглої до МПП «Ягодин» території, зазначається на сайті Волинської ОДА, виконувач обов'язків голови обласної державної адміністрації Олександр Киричук дав під час виїзної наради на Любомльщині. ■

ГОРІЛКА ЗРОБИЛА СИНА ВБИВЦЕЮ

Трагедія стала минулого середи ввечері в селі Колона Іванічівського району

Олег ПЛАЗОВСЬКИЙ

Підебуваючи у стані алкогольного сп'яніння, 36-річний чоловік у власному будинку побив свого 61-літнього батька. Від отриманих травм той помер. Зловмисника затримали. Після оголошення йому про підозру у вчиненні правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 115 (умисне вбивство) Кримінального кодексу України, буде вирішуватися питання щодо обрання міри запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою. ■

Цифри
Факти

У 200-300 мільйонів доларів оцінюють річний оборот тіньових бурштинових копалень Рівненщини. Про це йдеться в економічному огляді «Чемпіонат України з інвестицій» спецпроекту видання «Кореспондент.net». Якщо цей бізнес буде легалізовано, очікується бум переробки та супутніх виробництв. А з огляду на близькість до ринків ЄС дуже привабливим є розміщення в області складальних та інших підприємств.

Добого дня вам, люди!

Художниці, яка бачить крізь стіни Сонце, — 55!

Уже багато років, як хвороба прикувала Валентину Михальську до візка, і вікно простої селянської хати у селі Хворостів Любомльського району стало чи не єдиними її «виходом» у світ. Чимало неповторних пейзажів, які художниця нам подарувала, народилося саме завдяки їйому. Але якось на їхньому обійті звели господарську будівлю. Вийшло — напроти цього вікна. І навколоїшній світ для Валентини враз закрився...

Олександр ЗГОРАНЕЦЬ

... У день 55-річчя самобутньої волинської художниці Валентини Михальської за столом у її маленькій кімнаті-храмі, яка вся потопає у картинах та іконах, друзі заговорили про ту стіну. Хтось запропонував її знести, хтось — повісити на ній якийсь життєствердний банер чи самим розмалювати. Навіть надійшла жартівлива ідея, щоб гости, які приїжджають до художниці, ставили на ній автографи.

— Я люблю цю стіну, — раптом обірвала мову Валентина. — Вона вже моя. Знаю напам'ять кожну цеглинку, кожну тріщинку на ній. Кожна тріщинка відає усі

«Поруч мама — який ще може бути кращий подарунок на 55-річчя!»
Мало хто міг стримати сліз, коли дівчата-подруги із Хворостова заспівали на ювілії для них «Доки жива мати...»

мої думки і секрети: за кого молуся, за кого боюся, що мені болить і від чого радію... А головне — за цією стіною я бачу Сонце! Люди, там таке красите Сонце!!! І небо!!! Якби ми всі могли бачити за стіною Сонце, то, напевне, й Україна наша була б сьогодні не такою.

Ще одне свідчення: журна-

лістську премію «За служіння суспільству» імені Степана Сачука, лауреаткою якої є Валентина Михальська, вручають людям, котрим болить доля рідного краю.

Пані Валентино, нам потрібні не тільки Ваші малюнки. Нам не вистачає Вашого слова. Слова Людини, зітканої із Сонцем і Любові. Будьте!!!

21 СЕРПНЯ

Сонце (схід — 6.11, захід — 20.33, тривалість дня — 14.22).

Місяць у Овні, Тельці. 20–21 дні Місяця.

Іменинники: Григорій, Зосим, Мирон, Омелян, Сава, Леонід, Федір.

22 СЕРПНЯ

Сонце (схід — 6.12, захід — 20.31, тривалість дня — 14.19).

Місяць у Тельці. 21–22 дні Місяця.

Іменинники: Матвій, Олексій, Дмитро, Марія, Іванна, Антон, Григорій.

На пероні серпня

У долоні літа падають зорі, мов золоті слізози гарячого серпня. Готуються до вирію птахи

Ольга ЧОРНА

І ми відлітаємо... Хтось — у мрії та сподівання. Хтось — на чужину. Хтось — у Вічність... Стоїмо на пероні серпня, обійнявши поглядом рідне небо.

— Будь для нас погідним, — шепочемо серцем. А небо просить дощу, аби змити вітому і відпочити від спеки.

Стигле літо стелить жовті обруси з раннього опалого листя. Пригощає яблуками, грушами і сливами, яким ще не пора бути спілими. Бо вони — пізні, осінні.

— Куди ти поспішаєш, світку? — запитуємо у дня, який ще недавно був ранком, а вже вкладає спати сонце.

— А куди ви так поспішаєте, люди? — запитує день, намагаючись нас зупинити, аби не пройшли мимо долі, літа, квітки, яка розцвіла саме для когось із нас...

... Як скоро минає життя, — кажемо із сумом.

... Як швидко ви пройшли повз мене і майже не помітили, — зітхнув учорашній день, дивлячись услід часу, який майнув, наче видиво, залишивши окрайчик літа...

■ Погода

«У білім плині, в трепетанні райдуги спинився час?»

У серпневу спеку і дійсно здається, що, як у вірші Романа Лубківського, літо буде завжди. Але за вікном уже 20-те число його останнього місяця. Тож можемо лише, за словами поета, потішити себе надіями «що серпень цей ще не одпалав...»

А за прогнозом чергового синоптика Волинського обласного гідрометеоцентру Лесі Пасічник, **21 серпня — мінлива хмарність, короткочасний дощ, гроза, вночі — місцями**. Вітер південно-східний, 7–12 метрів за секунду, вдень пориви — 15–20. Температура повітря вночі — 13–18, удень — 23–28 градусів тепла. **22-го — мінлива хмарність, без істотних опадів**. Вітер північний, 5–10 метрів за секунду. Температура повітря вночі — 10–15, удень — 20–25 градусів тепла.

Температура води у річці Стир — 22, а в озері Свіязь — 20 градусів.

За багаторічними спостереженнями, найтепліше 21 серпня було 2000 року — плюс 34, найхолодніше — 1977-го — 7 градусів тепла.

У Рівному **21 серпня** без опадів, температура повітря — 21–27 градусів тепла, **22-го** — дрібний дощ, температура повітря — 18–20.

■ Анекдот

Нарешті хлопчик!

— У нас після трьох дівчаток нарешті народився хлопчик!

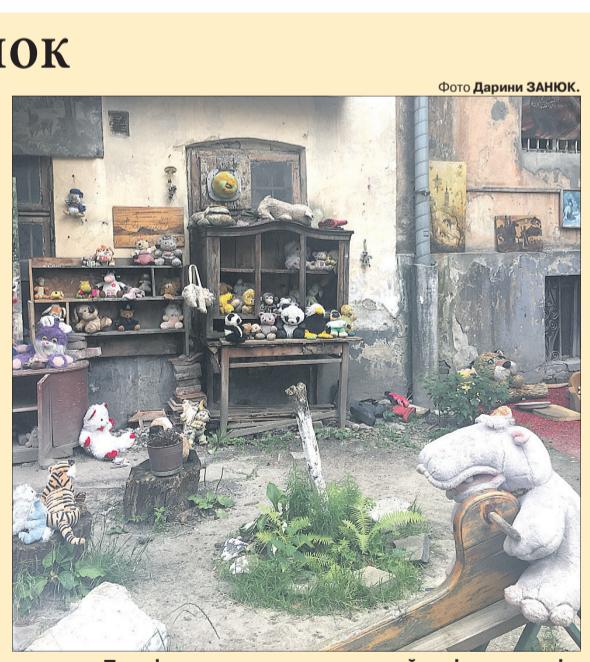
— Вітаю! І на кого схожий?

— Не знаю, ми на обличчя ще не дивилися.

Ведуча рубрики

Лариса ЗАНЮК.

Тел. 72–38–94.

тут ціла галерея плюшевих зайчиків, ведмедів, пупсів, машинок.

ся, фотографують і йдуть своєю дорогою з власною оцінкою побаченого. Тож, як будете у Львові, поїдьте до двору загублених іграшок трамваем № 6, що прямує до площі Старий ринок. І наче на машині часу потрапите у забуте дитинство.

■ Золоті слова:

«Жити по совісті дуже важко, а жити, як усі, — дуже легко і виходить якось само собою. Є гарна приказка: Боже — дороге, бісове — дешеве, і ось на це дешеве всі й кидаються».

Священник
Олександр ЄЛЬЧАНИКОВ.

■ Пульс тижня**ЧИ КУРСУВАТИМЕ ПОТЯГ
«ХЕЛМ – ЗДОЛБУНІВ»?**

Мер Хелма звернувся до залізничної компанії PKP Intercity і в Міністерство інфраструктури своєї країни з проханням щодо відновлення залізничного сполучення між містами

Валентин СТАВСЬКИЙ

Оператором перевезень є Укрзалізниця, яка скасувала маршрут в односторонньому порядку. У відомстві сказали, що ведуть перемовини про його відновлення. Також міністр інфраструктури Польщі Анджей Адамчик зазначив, що особисто просив міністра інфраструктури України Володимира Омеляна посприяти у вирішенні цього питання.

Нагадаємо, з 9 червня потяг «Здолбунів – Хелм» курсує лише до прикордонного Дорогуська, бо сторони не домовилися про сплату податку на пально-мастичні матеріали. Як повідомляв директор департаменту організації внутрішніх і міжнародних перевезень Укрзалізниці Олександр Красноштан, поляки вимагали, аби українська сторона платила за пальне, яким заправляють потяг, якщо його об'єм перевищує 200 літрів. В Укрзалізниці відмовилися. Між Дорогуськом і Хелмом забезпечено транспортування пасажирів автобусами. ■

ХТО ПІДПАЛИВ ІНОМАРКУ?

Повідомлення про те, що на вулиці Романа Шухевича в Рівному горить автомобіль, до правоохоронців надійшло 18 серпня опівночі

Богдана КАТЕРИНЧУК

На місці події, інформує відділ комунікації поліції, встановили, що транспортний засіб «Ford S-Max» був припаркований у дворі багатоповерхівок та належить 46-річному рівнянину. За фактом умисного пошкодження майна шляхом підпалу розпочато розслідування за ч.2 ст. 194 Кримінального кодексу України. Правоохоронці вилучили сліди змиву із характерним запахом паливно-мастичних матеріалів. У рамках провадження вони встановлюють осіб, причетних до злочину. ■

БІВ І ЧАРКУ НАЛИВАВ

Конфлікт між подружжям, яке 6 літ жило у цивільному шлюбі, виник ще 14 серпня. Від завданіх ушкоджень 31-річна жителька Перебродів Дубровицького району Рівненщини у ніч на 16 серпня померла

Олена ВОЛИНЕЦЬ

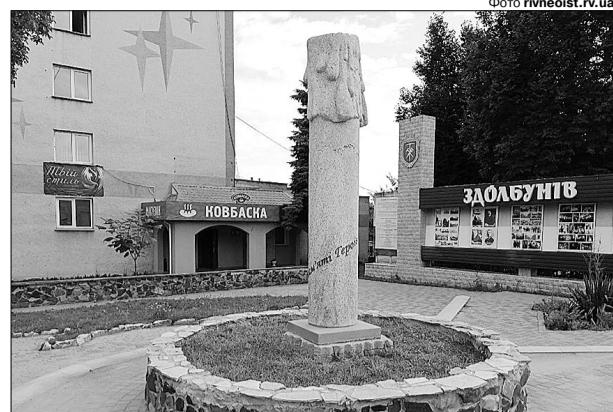
Слідчо-оперативна група на місці події встановила, що жінка разом із на 13 років старшим чоловіком зловживали алкоголем та перебивалися тимчасовими заробітками. Зі слів односельчан, глава сімейства часто піднімав руку на співмешканку, але та нікуди не зверталась. Так сталося і 14 серпня. Після застілля між парою виникла сварка, господар кілька разів ударив жінку, вона впала. Він підняв її і поклав на ліжко. Наступного дня потерпіла скаржилася на болі в животі, до медиків не зверталася і разом із кривдником продовжувала розливати спиртні напої. Близько 3-ї години ночі чоловік помітив, що співмешканка не подає ознак життя і викликав місцевого фельдшера. Однак медик уже нічим не змогла зарадити.

**У ЛЮБЕШОВІ ВІДРОДЖУВАЛИ
УКРАЇНСЬКУ ТРАДИЦІЮ**

В рамках проекту «Територія майстерності» на базі районної філії Волинського обласного центру зайнятості пройшов майстер-клас із виготовлення ляльки-мотанки

Мирослава СЛИВА

Його провела Людмила Турік, яка створює обереги вже 4 роки. За цей час у її доробку з'явилося близько 1500 робіт. Пані Людмила неодноразово брала участь у виставках «Авторська лялька» та проводила майстер-класи. Перша її робота зараз в Італії. Найчастіше замовлення надходять із Київської та Львівської областей, здебільшого для дітей у садочки. Для виробів Людмила Іванівна використовує лише натуральний матеріал. Присутнім повідали, що для гри така забавка виготовляється тільки з ниток, а лялька на здоров'я — з трав, зокрема з полини, любистку, череди тощо. ■

■ Отакої!

Місця обурені: між задумом (на фото ліворуч) і його реалізацією — велика різниця.

ПАМ'ЯТНИК ГЕРОЯМ СХОЖИЙ НА... ФАЛОС?

На площі Героїв Майдану в Здолбунові, що на Рівненщині, встановили монумент загиблим під час Революції гідності. Його звели після конкурсу проектів, у якому перемогу здобула, отримавши винагороду в 1500 гривень, робота Вадима Вакулінського. На площі, за задумом автора, мала бути біла свіча з вогнем у вигляді тризуба та написом «Пам'яті Героїв». Те, що встановили, здолбунівчан обурило

Левко ЗАБРІДНИЙ

Дехто одразу почав вимагати, аби пам'ятник негайно знесли, бо він, зазначають, ображає Героїв. Замість білого стовпа, як передбачалося за ескізом, виконавці встановили більш «монументальний» сірий. Зверху він має заокруглену форму і «крапельки воску», які стикають. Багатьом такий пам'ятник нагадав чоловічий статевий орган під час еякуляції.

Відповідальним за встановлення пам'ятного знака є комунальне підприємство міськради «Здолбунівське», проте сам монумент придбали в житомирської підприємниці Наталії Рожик. За сірий стовп

та елементи до нього її заплатять із міського бюджету 100 000 гривень.

Вигляд пам'ятника, втім,

**За сірий стовп
та елементи до нього
заплатять із міського
бюджету
100 000 гривень.**

ще зміниться. У «Здолбунівському» зазначають, що він не завершений, адже ще прикріплять вогонь зверху, а також зроблять нічне освітлення. Чому свіча стала сірою, а не білою, як у проекті,

У мерії міркують, як бути далі: переробляти монумент чи знести?

у «Здолбунівському» теж пояснюють. Мовляв, мармур раніше імпортвали з Уралу, а тепер його в Україні немає — обійшлися тим матеріалом, що був.

У міськраді Здолбунова тепер думають: відмовитися від скульптури взагалі чи вимагати у виконавців переробити пам'ятник. ■

■ Резонанс

Взяли хабарника на другому «транші»

Співробітники Служби безпеки України у межах протидії системній корупції викрили злочинну діяльність інспектора відділу прикордонної служби «Висоцьк» Луцького прикордонного загону

Іванна ПОЛІЩУК

Оперативники встановили, що він налагодив механізм отримання грошей від громадян за сприяння у незаконному перевезенні з України до країн Європейської тутюнових виробів. Співробітники СБУ задокументували факт вимагання сержантом від місцевого жителя неправомірної вигоди у сумі 15 тисяч гривень за «допомогу» у переправленні через державний кордон 25 ящиків цигарок. Правоохоронці затримали прикордонника після одержання другого «траншу» хабара у розмірі десять тисяч гривень. Раніше було зафіксовано отримання зловмисником першої частини неправомірної вигоди.

У межах провадження, розпочатого за ч. 3 ст. 368 Кримінального кодексу України, тривають невідкладні слідчі дії для встановлення інших ймовірних фактів протиправної діяльності інспектора.

Заходи з викриття злочинних дій прикордонника проводилися спільно з територіальним управлінням ДБР у Львові за процесуальним керівництвом військової прокуратури. ■

Цього разу
«заробити»
не вдалося.

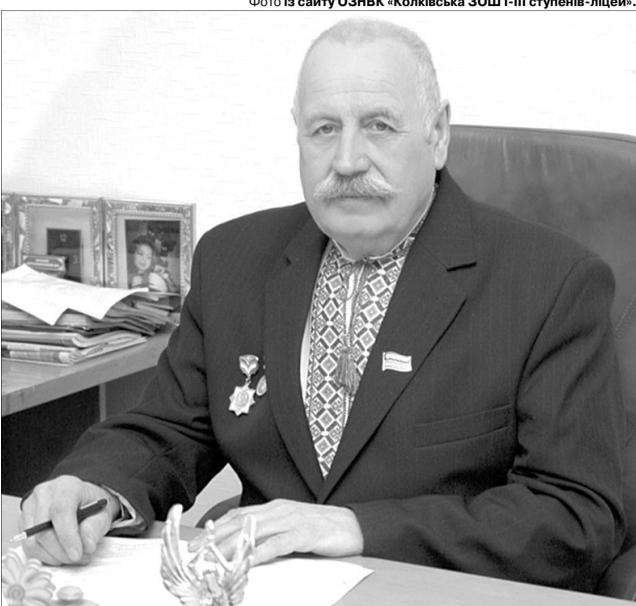

■ Ті, що тримають небо

Шкільний дендропарк на честь Героїв Небесної сотні «виріс» спочатку в серці директора.

Фото Лариси ЗАНЮК.

Із Віталієм Дмитровичем говорити можна про все на світі: усе йому цікаво, усе його хвилює.

Фото із сайту ОЗНВК «Колківська ЗОШ I-III ступенів-ліцеї».

55 РОКІВ ПРАЦЮЄ, АБИ КОЖЕН УЧЕНЬ МІГ ІЗ ГОРДІСТЮ СКАЗАТИ: «Я ЗАКІНЧИВ КОЛКІВСЬКУ ШКОЛУ»

Закінчення. Початок на с. 1

Лариса ЗАНЮК

Стенди музею розповідають про зв'язки із зарубіжними закладами. Цього року колківські школярі знову їздили в Польщу, а польські — сюди. Тішаться тут президентськими стипендіатами, призерами олімпіад, як-от Данило Касперський, котрий здобув гран-прі на всеукраїнському форумі з біології.

... А в кабінеті директора вже парує запашна кава «по-колківськи».

— Спробуйте, таку готовують лише в нашій школі, — запрошує Віталій Дмитрович і розсекречує рецепт: — Заварюємо німецьку каву і додаємо шоколад у порошку (привозить колишній учень). Трішки кориці, можна граминку солі й перцю, вершки. Коли частуємо нею гостей із Польщі, вони кажуть, що ми своєю кавою перевершили Львів, — тішиться сивочолий директор. А я роблю висновок: смак цього напою залежить ще й від того, хто готовує і з ким ним смакуєш. Тут вона надзвичайна, наче імідж школи.

— Все життя мав ціль, щоб кожна дитина з гордістю казала: «Я закінчилаКолківську школу», щоб навчання було

на рівні міста, аби учням було цікаво і батьки не боялися заходити, а вчителеві хотілося йти на роботу, — розповідає Віталій Дмитрович. — Приємно чути від колишнього учня, який зараз у Києві, що віддав би свою дитину в цю школу. Серед наших випускників є і пілоти, і вчителі, і лікарі, механіки, артисти та художники — нема хіба космонавтів. Коли

хіка, меблі завдяки співпраці з лісгоспом. Я мав підтримку і від батьків, не приховую, що і від обласних та районних начальників. Коли стали першою опорною школою в області, отримали 4 мільйони гривень, автобус, унаочнили навчальну базу, кабінети, замінили вікна. Тепер до нової української школи готові і матеріально, і морально.

Коли б ми так поставили ідеологію патріотизму, як у свій час комуністи, то не було б сепаратизму.

дяль похвальні листи з вишів, наших учнів відзначають за володіння англійською. Бодаймо міцні знання, і мовний табір давно діє, волонтери Корпусу миру приїжджають. Уже 15 літ дружимо з польським ліцеєм у Згежу, обмінююмося досвідом. Співпрацюємо з німецьким містом Бюнде. Учителеві важливо не заштопоритися,йти в ногу з часом... 20 років тому педагог заходив у клас і запитував, хто не прочитав твір, а тепер — хто прочитав, і кількість рук однакова. Але діти не стали обмеженішими, вони знають багато з інтернету. А от коли б ми так поставили ідеологію патріотизму, як у свій час комуністи, то не було б сепаратизму. Україна — провідна європейська держава з власними унікальними ідеями. Нашим державним діячам ставлять пам'ятники в Європі, у Франції дають присягу на Євангелії з Києва. А якщо взяти нобелівських лауреатів, вихідців з України, то їх чи не найбільше. Наші учні повертаються з-за кордону з перемогами. Цей цвіт треба плекати. А він гине на Сході... За вікном — дендропарк на честь Небесної сотні. За одну ніч виникла ідея його створити на знак вдячності молодим героям. Часто запрошуюмо учасників АТО до школи, щоб

«МИ НЕ ДІЛИМО ДІТЕЙ НА ГІРШІХ І КРАЩІХ»

Тут однозмінне навчання, з 16-ї години працюють гуртки (їх близько 40, і всі безкоштовні: духовий оркестр, шкільне лісництво, художня студія «Палітра», фольклорне «Перевесло», драматична студія «Лицедії», танцювальна «Калиночка», ансамблі, хор, туризм, футбол, молодіжне об'єднання «Пласт»). Аж до 22.00 школа не зчиняється.

— Ми не ділимо учнів на гірших і кращих, як міські гімназії чи ліцеї, але 80 % школярів вступає на державну форму навчання, — каже з гордістю Віталій Дмитрович. — Прихо-

ділилися з нами, і нам їх підтримати треба. Що вони пережили! І не раз чули чиновницьке: «Я тебе туди не посылаю!»

ПРО ЧИТАЦЬКІ ТА ЖИТТЄВІ ВПОДОБАННЯ ПАНА ДИРЕКТОРА

Віталій Дмитрович народився в 1942-му в Тюмені у сім'ї військових. Мама родом із Ніжина, пішла на фронт Другої світової вагітною, чоловік загинув під Ржевом. 1947-го повернулася із сином в Україну. А на Волинь Віталій Котеленець потрапив через любов до історії.

— У Ніжині не було історичного факультету, тому вступив у Луцьк і залишився на Волині, — пригадує чоловік. — Надія Іванівна, моя дружина, родом із Колки, була вчителькою мови, логопедом, коли перейшли з нею з Топільного в Колки. Мама не уявляла, як це її синові не бути в армії, і я пішов служити вже одруженим. Обороняв Москву в спецназі, в ракетних військах і подумати не міг, що будемо з росіянами воювати. Нам так затянули мозок. Уже після інституту дізнався, хто такий Михайло Грушевський, а учням стараюся доносити те, чого не пишуть у підручниках. Удома маю солідну бібліотеку. «Граніт не плавиться» — перша правда про концтабори, «Зелена Брама» Євгена Долматовського — про перші роки війни, «Хмара» — про Жукова, де його відверто названо м'ясником. Захоплюються газетою «День» і ще зі студентських років передплачувую «Волинь», роблю вирізки, ділюся враженнями з колегами. А відпочиваю, читаючи історичну літературу. Мама, пройшовши війну, казала: «Ти не уявляєш, що таке зняти киризові чоботи». А де тільки не ходили ноги українця? Сибир кістками козаків вкритий, яких загнав туди Петро Перший. За Союзу нам говорили, що ми живемо в багатій країні, ще крок — і переженемо Японію й Америку. І де тепер ми, і де Японія, Америка? Вже зараз можна було б до них наблизитися, якби олігархи не несли свої гроши на Кіпр, а будували власну країну. Але душа їхня не тут. А ми їм пробачаємо, дивимося чиєсь «Світське життя», забуваємо, що війна трає.

... **Дякую за каву «по-колківськи», а Віталій Дмитрович запрошує приїздити ще в шкільну картинну галерею, яка от-от відкриється і представить твори художників, котрі навчалися в Колківській школі.** ■

■ Пряма мова

Віктор ТАРАН, політолог, про спробу Офісу Президента України зупинити розподіл 10 мільярдів гривень, виділених урядом для місцевих бюджетів на розвиток інфраструктури:

Усе просто. Офіс Президента хотів рейдернути ці гроші, аби в подальшому перерозподіляти їх на свої «хателки» та піар-акції. Це виглядатиме таким чином. До Зе у прямому ефірі приходить «ходоки з чоболитною». Вислухавши прохання, він у прямому ефірі вимагає від нового прем'єр-міністра видати місту 100 млн на будівництво «чогось хорошого». І на другий день у місто за дорученням «доброго царя» приходять кошти. Красиво?.. Те, що при такому сценарії мали постраждати інтереси міст і громад, які на ці гроші готовувались би до нового навчального року та завершували б розпочаті інфраструктурні проекти, на які уряд Гройсмана запланував їм кошти, у команді Зе нікого не хвилює. Головне — піар.

Ось тільки тепер піару «за чужий рахунок» не вийде. І доведеться Зе-команді восени шукати інші варіанти, як утримувати рейтинг (Кабмін таки доручив віддати ці кошти областям. — Ред.).

■ У номер!

ЛІСІВНИКАМ ДОПОМОГЛА ФОТОПАСТКА

Виявили злодіїв, які везли деревину, минулого четверга вранці

Світлана ДУМСЬКА

Спрацювала фотопастка, встановлена у лісових масивах на межі Звірівського та Мощаницького лісництв ДП «Звірівське ЛМГ». Працівники лісової охорони підприємства одразу виїхали на місце. Зупинили трактор у селі Мощаниця Ківерцівського району. У причепі була, як з'ясувалося, розкряжована деревина породи дубу.

Двоє чоловіків, які були у транспортному засобі, — жителі села Дерно цього ж району. Вони вже не раз потрапляли у поле зору лісової охорони через подібні порушення. ■

На часі

КАПУСТЯНОГО
БІЛНА ВІДЛЯКАЄ...
КАРТОПЛЯНЕ
БАДИЛЯ

Цей метелик завдає
доброго клопоту.
Гусінь, що з'являється
з нього, пошокдує
головки капусти. Якщо
не хочете кропити врох
хімікатами, то можна
скористатися нашим
рецептом

Візьміть 1 кг зеленого бадилля картоплі і запарте
окропом. Додайте трохи
натертого на терпти господарського мила. Коли настій охолоне, викиньте бадилля і долийте
води до 10 л.

Цією рідиною обприскуйте
капусту. Вона відлякує метеликів, які не сідають на оброблені головки. А гусінь гине. Засіб можна застосовувати і проти
полепилі та інших шкідників.

Зверніть увагу: настій отруйний. Тому при користуванні дотримуйтесь заходів безпеки: захищайте очі від потрапляння рідини, одягніть рукачки та добре вимийте руки після роботи. ■

Читач радить
**Аби на перше
травня
посмакувати
молодою
бульбою...**

Страви з картоплі належать
до найулюблених серед
усіх верств населення. Але
зараз мова піде не про
приготування якихось
смаколиків. Хочеться
розвістіти про таємничий
рецепт латишів, які в перші
дні травня подають до столу
молоду картоплю. При тому
ніяка теплиця не потрібна

Ігор ВІЖОВЕЦЬ

У дбайливого господаря на
вітві у серпні знайдуться
минулорічні бульби (якщо
ні, то наступного разу знатимете
про це й залишите трохи у лі
сі). Тож цього місяця висадіть їх
на місці, що звільнилося від ре
диски, салату, часнику, цибулі тощо. Хай вони ростуть до жовтня,
хай зацвітуть. А перед при
морозками бадилля слід зрисати
на рівні ґрунт, щоб холод не по
шкодив його і воно не гноїло, бо тоді пропадуть і бульби.

Коли земля почне замерзати,
вкрійте ділянку шаром пе
реною (10-15 см завтовшки)
або торфом, а зверху — хвойни
ми гілками. Якщо випаде сніг,
нагорніть його. Наприкінці
квітня, коли ґрунт прогріється,
викопайте врох. Смак у кар
топлі — ніби надворі липень. І лу
шиння чиститься, як у свіжій.

Один недолік: вона дрібнуває.
Та це не біда: і варена, і смажена — пальчики оближеш! ■

с. Гредьки Ковельського
району.

Трапляється, що її пошкоджують
дрібні чорні жуки. Господині різними
способами захищають свій врох.
Спробуйте наш метод

Полущену і перебрану квасолю засип
те в картонні ящики та постав
те у добре провітрюваному місці
на кілька тижнів. Тоді насипте боби на деко

Додаток «Газети Волинь»

№ 8 (58)

■ Сам собі агроном

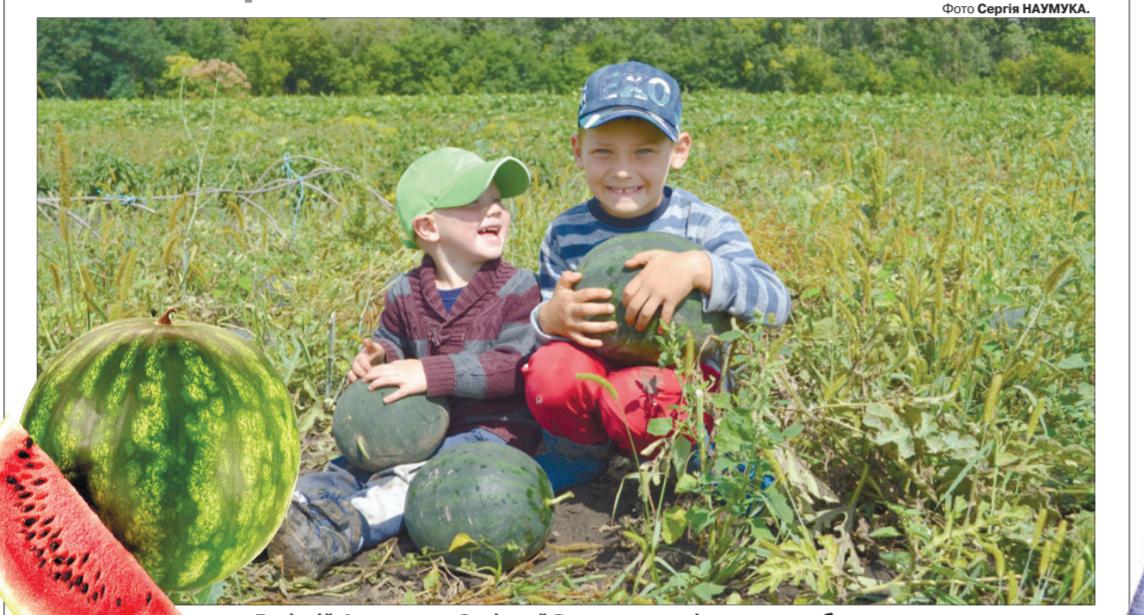

Фото Сергія НАУМУКА.

«У вересні в нас будуть свіжі кавуни»

Родина Романчуків із Оздова Луцького району
вже кільканадцять років вирощує баштанні культури

Сергій НАУМУК

Останнім часом вони
добре освоїлися
на Волині. Галина Романчук
із села Оздів уже
не один рік пригощає рідних
солдатами смугастиками.

— Наприкінці березня ви
саджу насіння у пластикові
склянки. Землю беру з кро
товини. Не накриваю їх плівкою
і не підківлюю, — роз
повідає Галина Миколаївна
про процес вирощування. —
Коли потепліє і міне загроза
весняних приморозків, пере
саджу на ґрунт.

На той час вони вже ма
ють шість листочків. Від
стань у рядках між росли
нами — 40-50 см. Затим роблять
каблуки і натягають плівку. Там кавуни розвива
ються, аж доки заповнять
весь простір. Тоді плівку при
ирають і вже до кінця сезо
ну рослини відкриті і сонцю,

і вітра, і дощам.

З днінами ще простіше: їх
садять просто на поле вод
ночес із гарбузами — та й

виращуємо для себе. Зна
єте, домашні кавуни таки
смачніші.

І це правда. М'якуш наси
ченого червоного кольору,
шкірка значно тонша порів
няно з базарними. І навіть
невеликий плід аж розтрі
скується від удару ножем.

Цими кавунами, так би
мовити, весняної посадки
залишки ласують внуки Ар
тема та Руслан. До грядки
з баштанними вони вже до
вночес із гарбузами — та й

вже добре взялися рости,
позв'язувалися плоди, є
ще й цвіт. Тож якщо буде ті
пло, то наприкінці вересня
матимемо свіжі смугасті
кавуни, — хвалиться Галина Ми
колаївна. — Якщо ж вересень
видастає холодний і плоди
не встигнуть набрати ваги і цукру, то згодуємо їх худобі.

Її донька Антоніна каже, що навіть недозрілі
кавуни доходять, якщо їх по
клести у коморі на зерно. ■

вже добре взялися рости,
позв'язувалися плоди, є
ще й цвіт. Тож якщо буде ті
пло, то наприкінці вересня
матимемо свіжі смугасті
кавуни, — хвалиться Галина Ми
колаївна. — Якщо ж вересень
видастає холодний і плоди
не встигнуть набрати ваги і цукру, то згодуємо їх худобі.

Її донька Антоніна каже, що навіть недозрілі
кавуни доходять, якщо їх по
клести у коморі на зерно. ■

■ Перевірено досвідом

ЯК ЗБЕРЕГТИ КВАСОЛЮ?

Трапляється, що її пошкоджують
дрібні чорні жуки. Господині різними
способами захищають свій врох.
Спробуйте наш метод

Полущену і перебрану квасолю засип
те в картонні ящики та постав
те у добре провітрюваному місці
на кілька тижнів. Тоді насипте боби на деко

ї помістіть у духовку, розігріту до 150 гра
дусів. Не відходьте далеко: вже за кілька
хвилин, як тільки квасоля стане гарячим,
її можна вимити. Коли остигне, наповніть
нею мішечки та зберігайте у сухому й тем
ному місці.

І не забудьте спочатку відбрати квасолю
на насіння, бо як прогрієте усю, то довед
еться навесні позичати у сусідів! ■

Господарські секрети

■ Варто знати

Що таке сидерати і для чого вони потрібні

Foto domicad.com.ua

Сидеральні рослини — це ефективні природні добрива. Їх вирощують на вільній ділянці, а потім зелену масу зрізають і заробляють у землю. Такий прийом збагачує ґрунт азотом, пригнічує рост бур'янів, запобігає розвитку бактеріальних та грибкових захворювань. Крім того, це хороша альтернатива хімічним добривам. Є кілька типів сидератів

Тарас СТЕПАНЮК

найрозвинутішими з сусідів з ними
культури азотом.

Сидерати можна сіяти протягом року, в тому числі влітку та на початку осені. Після збору основних культур висивають горицю, ріпак, редкву, бобові, гречку та фасоль.

Бобовими можна засівати будь-який ґрунт — від легкого піщаного до дуже тяжкого та щільного. Ці рослини роблять землю пухкою, насичують її азотом, запобігають поширенню бур'янів та очищують ґрунт від нематод. Злакові ефективні на будь-яких типах ґрунтів, в тому числі на суглинках та з високим вмістом піску. Ці рослини покращують водопроникність землі, поповнюють її калієм та азотом, запобігають вимиванню та вивірюванню. Найкраще їх застосовувати на кислих ґрунтах. До того ж злакові культури пригнічують рост бур'янів.

Хрестоцвіті сидерати покращують якість ґрунтів, але землі з високою кислотністю їм не підходять. Вони нарощують пишну зелену масу, а їхні коріння діє як природний розпушувач.

Гречку робить ґрунт легшим, збагачує землю органічними добривами, калієм і фосфором. Корені амарантових розпушують ґрунт, підвищують родючість землі.

Сівати перед капустою: через

«конфлікт» між цими біологічними родичами врожай можна не діждатися.

Гречку робить ґрунт легшим, збагачує землю органічними добривами, калієм і фосфором. Корені амарантових розпушують ґрунт, підвищують родючість землі.

Планувати схему посіву сидератів наступного року треба вже тепер. ■

сівати перед капустою: через

«конфлікт» між цими біологічними родичами врожай можна не діждатися.

Гречку робить ґрунт легшим, збагачує землю органічними добривами, калієм і фосфором. Корені амарантових розпушують ґрунт, підвищують родючість землі.

Планувати схему посіву сидератів наступного року треба вже тепер, у серпні — вересні. Тому подумайте, що йде сіятимете. ■

■ Самородки із народу

НАЙБІЛЬША УКРАЇНСЬКА ПЛАНТАЦІЯ ГІНКГО РОСТЕ В РІВНОМУ

Анатолій Терещук 20 років вирощує найстаріше дерево на планеті

Фото Валентина СТАВСЬКОГО.

Попри свій вік пан Анатолій веде активний спосіб життя.

Валентин СТАВСЬКИЙ

Чоловікові вже 86 років. Але, спостерігаючи за його чіткими і злагодженими рухами, не скажеш, що йому стільки. Народився Анатолій Терещук у звичайній селянській сім'ї в Бугрині Гощанського району.

32 роки він пропрацював у Національному університеті водного господарства і природокористування. До цього був виконрабом, начальником дільниці, керівником Державної водної інспекції Полісся. Успішно захистивши дисертацію, став кандидатом технічних наук, членом Асоціації екологів України.

А коли вийшов на заслужений відпочинок, поринув у стихію свого давнього захоплення — народним цілительством, здобув ступінь доктора народної медицини. Якось Анатолій Іванович у ботанічному саду побачив незвичне дерево і з цікавості взяв із собою трохи насіння. Дізnavsya, що це — реліктове дерево гінкго двопалатове, або гінкго білоба, яке росте на Землі вже майже 300 мільйонів років, тобто ще з часів динозаврів, і захопився ним.

Нині на присадибній ділянці рівнянина площають 7 соток — найбільша в Україні плантація екзотів. Окрім того, уже понад 10 тисяч дерев Анатолій Іванович і роздав знайдом, і вислав в інші регіони країни.

— Моєму найстарішому дереву вже понад 20 років, — каже Анатолій Терещук. — Коли ж цим серйозно зайнявся, почав відправляти саджанці гінкго в різні країни світу. Не забував і про свій рідний край. Зокрема у Гощі, у відомому не лише в Україні санаторії «Червона калина» в селі Жобрин Рівненського району та інших населених пунктах області є навіть цілі алеї цих унікальних насаджень.

Гінкго відоме своїми лікувальними властивостями. Основним його призначением у медицині є поліпшення прохідності судин і системи кровообігу. Деякі фармацевтичні компанії використовують його як освіжувач ґрунту. ■

Гінкго відоме своїми лікувальними властивостями. Основним його призначением у медицині є поліпшення прохідності судин і системи кровообігу. Деякі фармацевтичні компанії використовують його як освіжувач ґрунту. ■

Операція КОНСЕРВАЦІЯ

за літом відрова, то зимі не шодить

Лідія Таран не жалкує

■ Редакційний щоденник

А жити і мислити по-європейськи ми ще не навчилися

ФОТО kowel.rayon.in.ua.

Чим переймалася і з чого дивувалася останнім часом редактор відділу соціального захисту Евгенія СОМОВА

... ГОННЯВОЮ ЗА ДИПЛОМАМИ ВИШІВ

Юрія знала ще студентом. Навчався у Східноєвропейському національному університеті на фізичному факультеті. По його закінченні рік працював учителем в одній з приміських шкіл. Але зарплата була невелика. Тож вирішив поїхати у Норвегію, щоб назбирати гроші на житло. Спершу думав залишитися в цій країні, але згодом зрозумів, що там він нікому не потрібний, а тим більше його диплом про вищу освіту. Тож повернувся додому.

Нині займається логістикою. До вчительської роботи повертається не збирається. Нова справа виявилася прибутковішою і спокійнішою. Тож диплом фізичного факультету йому не знадобився. І таких, як Юрій, чимало. Молоді люди прагнуть здобути вищу освіту, вступити на будь-який факультет, бо вважають, що диплом є перепусткою до іншого, забезпеченнішого життя. Особливою популярністю користуються так звані престижні професії — юриста, економіста, менеджера...

Не змінилися уподобання молоді й цьогоріч. Найбільше заяв було подано на гуманітарні спеціальності. За оприлюдненою Міністерством освіти та науки інформацією, найчастіше недавні випускники шкіл хотіли стати філологами, правниками, менеджерами, педагогами, журналістами, психологами. Інженери, будівельники, електрики, як і раніше, були не в пріоритеті. Не хоче молодь працювати з технікою, хоч плач. Чому? Певне тому, що нема достойної зарплати. Та й учитися на технічних факультетах складніше, ніж на гуманітарних. Тому йдуть туди, де легше. Мріючи про високооплачувану роботу, наші діти сподіваються, що матимуть її завдяки диплому. Але, на жаль, не всі мрії збуваються. Більшість із них розіб'ється об реалії життя. Адже ринок праці Волині та України перенасичений економістами, політологами, юристами, культурологами. Йому потрібні робітники на виробництво, водії, працівники сфери харчування. Нині, скажімо, на Волині

За кілька метрів від Лесиного білого будиночка — туалет, до якого бояться ходити і діти, і дорослі.

найбільше вакансій, де не вимагається диплом про вищу освіту. У топ-10 затребуваних пропозицій — продавці, бухгалтери, водії, кухарі, офіціантки, торгові представники, маркетологи... Але випускники шкіл чомусь і надалі ви-

бують тут високі чини, політики. Хто за покликом душі, а хто тому, що посада зобов'язує. Звісно ж, у людей іноді виникає потреба відвідати місце, куди цар пішки ходив. З'явилася вона й у мене. Тож поцікавилася в екскурсовода, милої, інтелігентної жіночки, де воно знаходиться. Та зашарпалася і тихенько сказала: «Вам туди, по доріжці». І відразу попередила, що туалет у них не європейський.

Чому жінка знітилася, я зрозуміла, відвідавши вибіральню. Цивілізацією там і справді не пахло. Акуратна цегляна будка з діркою у підлозі і рулоном туалетного паперу на цвяшку мене особливо не здивувала. Не в Америці живу! Доводилося бачити і не таке. Але чомусь уявила, як би відреагував екскурсант із Німеччини чи навіть сусідньої Польщі, побачивши таку вибіральню. Та в нього був би культурний шок! У ХХІ столітті соромно бачити такий туалет біля закладу, який відвідують сотні туристів. Тож поспівчувала працівницям музею, котрим доводиться «пекти раків», спрямовуючи гостей у вуличний туалет, бо внутрішній часто забивається. Адже коли в радянські часи будувалося приміщення музею, то в ньому запланували одномісний службовий внутрішній санузол із примітивною системою каналізації. При великом напливі відвідувачів вона не справляється.

До речі, екскурсовод обмовилася, що невдовзі святкуватимуть 150-річчя від дня народження Лесі Українки. Тож сподіваються отримати кошти з обласного, місцевого і державного бюджетів на ремонт. А його потребують не тільки більші сірий будиночки, а й літературний. Можливо, тоді облаштують і нормальні внутрішні санузли. Адже як театр починається з вішака, так і музей — із туалету. За його виглядом, санітарним станом оцінюють і державу, рівень культури та цивілізованості нації. Тому мені й боляче бачити холодні,

К Ми не станемо цивілізованою країною, поки сільські учні ходитимуть у будки з вигрібними ямами. Адже облаштування шкільних туалетів — це не тільки питання санітарних норм, а й людської гідності.

бирають професії, що не користуються попитом на ринку праці. Нерідко за підказкою батьків. Саме вони намагаються реалізувати у дітях те, чого не зуміли добитися самі. І в цьому нічого поганого немає, якби ж враховували попит на професії. Адже нині є багато гарно оплачуваних і цікавих вакансій, для яких не обов'язково мати диплом про вищу освіту. На жаль, батьків випускників важко переконати в цьому. У них ще живе совкове поняття, що лише диплом забезпечує безбідне життя. Для них головне — дати в руки вудочку, а потім, мовляв, якось дитя влаштується. А коли не вдається, то нарікають на державу: не створює робочих місць, не дбає про молодь.

... що туалет із діркою в підлозі принижує людську гідність

У Музеї-садибі Косачів, що в Колодяжному Ковельського району, влітку багато відвідувачів, причому не лише з Волині, а й з інших областей України та з-за кордону. Музей щороку відвідують більше трьох тисяч екскурсантів.

брудні вуличні вибіральні у сільських школах. Дітям доводиться в дощ і холод бігати до них. А це не нормальні. Ми не станемо цивілізованою країною, поки сільські учні ходитимуть у будки з вигрібними ямами. Адже облаштування шкільних туалетів — це не тільки питання санітарних норм, а й людської гідності.

... що знайти роботу людині з інвалідністю — неабияка проблема

Якось голова Волинської обласної організації інвалідів зору Юрій Симончук обмовився, що йому довелося довго переконувати незрячого хлопця, аби той отримав повну середню освіту. Мовляв, тоді зможеш вступити до якогось навчального закладу, здобути професію. Той слухав, а тоді сказав: «Закінчу, а далі що? Ви дасте мені роботу? Її нині й здорові не всі мають».

І справді, працевлаштуватися незрячій людині нелегко. Та й з іншими вадами здоров'я — теж. Про це розповіла недавно відвідувачка редакції Ірина. Вона закінчила економічний факультет Луцького національного технічного університету. Вчилася на «бюджеті». Внаслідок захворювання дівчина має дещо сповільнені рухи. У всьому іншому — це звичайна юнка, котра володіє комп'ютером, хоче і може працювати. Звісно, на конвеєр її не поставиш — порушиться технологічний процес, будуть простоювати інші робітники, за касу в супермаркеті теж не посадиш. Дівчина розуміє свою проблему, але мріє про посаду економіста (має невеличкий досвід роботи), помічника бухгалтера, секретаря керівника. Зрештою, каже, що погодилася б працювати і пакувальницею, вахтером, прибиральницею в якісь невеличкій установі... Ірина хоче влаштуватися на роботу не лише заради грошей — мріє відчувати себе потрібою людям, бути у колективі. У центрі зайнятості, на жаль, її не запропонували вакансії, яка б підходила за станом здоров'я. Тож прийшла до редакції з проханням допомогти. Можливо, відгукнеться роботодавець, якому потрібна сама така працівниця з інвалідністю II групи. Телефон дівчини є в редакції. Тож будемо чекати пропозицій. Обіцяємо передати їх Ірині. З її слів, вона шукала роботу і самотужки, розсылала резюме, ходила на співбесіди. Але потенційні працедавці, зачувши, що має інвалідність, казали: «Чекайте, згодом зателефонуємо...» Дзвінка, звісно, не було.

З подібним доводилося стикатися й багатьом іншим людям з інвалідністю. Працедавці, попри те, що є закон, який зобов'язує їх виконувати нормативи створення робочих місць для осіб із вадами здоров'я, не дотримуються його. Так зване квотування успішно діє в країнах ЄС, але в Україні пробуксовує. Очевидно, через м'які штрафні санкції. Хітріші навчилися обходити закон й уникати покарання. Є й такі, котрим легше сплатити штраф, ніж оформити людину або обладнати для неї робоче місце, спорудити пандус, облаштувати відповідний туалет. Зрештою, працевлаштуванню заважає наш менталітет. Не всі українці готові сприймати адекватно у колективі співробітника, який чимось відрізняється від них. ■

Ковельські бігуни вирушили у марафон дистанцією 500 км і за 10 днів мають дістатися до Києва. 15 серпня вони стартували біля пам'ятника борцям за волю України. До складу команди входять: майстер спорту України з легкої атлетики Олена Шевченко, чемпіон України з бігу на 100 км Ігор Саханда та ультрамарафонець Володимир Сковородка, котрий увійшов до Книги рекордів України як перший пожежний, що здолав марафон у повному бойовому спорядженні.

Одномісячне немовля отруїлося нітратами у селі Синів Гощанського району Рівненщини. Хлопчик потрапив до реанімації після того, як тітка нагодувала його сумішшю (мама дитини захворіла і перебуває у лікарні). Жінка помітила, що у племінника почала синіти шкіра, і одразу звернулася до медиків. За її словами, вона купила якісну суміш, воду з криниці закип'тила. Як з'ясувалося, вміст нітратів у воді перевищував норму у 12 разів.

■ До витоків

I Володимир-Волинський на один день перетворився на маленький Ізраїль

Колоритні, у традиційному чорно-білому вбранні та з довгими чорними пейсами, хасиди нещодавно заполонили вулиці найдревнішого міста нашого краю

Світлана КОШИРЕЦЬ

Таблиці-вказівники, складені тільки на івріті, спрямовували гостей міста до їхньої святині в парку Гагаріна — огеля (каплички), де поховано святого праведника Шломо Готліба Карлінера, який помер у 1792-му. Щороку в день його смерті хасиди з усього світу з'їжджаються на могилу цадика (духовного провідника), моляться у притаманні їм екстатичній манері, оплакують смерть свого видатного предка, читають Тегілім (псалми Давидові).

За часів Радянського Союзу, коли процвітав антисемітизм та цілеспрямовано руйнувались історичні пам'ятки, таке паломництво для них було неможливим. Лише коли Україна стала незалежною, у Володимирі-Волинському, на місці знищеного величезного єврейського цвинтаря, знайшли місце поховання Шломо Готліба, орієнтуючись на залишки фундаменту оригінального огеля, зведеного колись над його могилою. Поруч із цадиком у цій споруді є ще одне поховання, що належить праведникові Каббали отцю Єhudі з Ковеля, який помер у нашому місті.

Огель відбудовано у 1999 році, і в цьому брали участь не тільки євреї. Ще й зараз додглядати за ним приходить Любов Сидорова. Вона росіянка, та щоразу ця жінка, уже поважного віку, ретельно наводить порядок довкола єврейської святині, розповідає, що колись її чоловік Микола, теж росіянин, зводив цю споруду, згодом прибрав тут, а по його смерті до такої благородної справи долучилась і вона.

Любов Олександровна і представник єврейської громади міста Володимир Музиченко зустрічали хасидів поблизу огеля. Ще тільки був полуценний, ще тільки був полуценний,

Любов Сидорова, незважаючи на поважний вік, невтомно доглядає священне для хасидів місце.

а вже прибуло близько сотні паломників, переважно з Ізраїлю та США, причому іхали не лише чоловіки, а й жінки та маленькі діти. Чимало з них приїхали до Володимира-Волинського напередодні й розмістилися в готелі. Володимир Анатолійович розповідає, що вже о сьомій ранку отримав дзвінок від хасида-американця, який дуже просив відчинити йому єврейську капличку.

Цього разу зустрічати іноземних гостей було приємніше, адже зовсім нещодавно в огелі було завершено тривалий ремонт і впорядковано обидві могили зусиллями того ж таки пана Музиченка з помічниками. А ще ж відносно недавно зовнішні стіни культової споруди були занедбані, їх часто розмальовували, і не завжди пристой-

Kо
Обіди були незвичайними. Їх привезли окремим бусом майже за 350 кілометрів із Меджибожа, що на Хмельниччині. Саме там розміщено кошерну кухню, якій хасиди довіряють передовсім і яка є однією з найкращих в Україні.

ними написами. Наші земляки й тепер деколи не зважають, що це — історична пам'ятка, та, без сумніву, поява інформаційної таблички на фасаді зробила добру справу — порядку стало більше.

Для хасидів підготували також масивний банер на стіні спорткомплексу неподалік каплички. Прочитати його українці б не змогли — хіба ті, які володіють івритом. Та у Володимири-Волинському таких людей немає, каже Володимир Музиченко, дехто тільки намагається вчити цю мову. З ізраїльськими й американськими гостями він спілкувався англійською, яку трохи знає, та мовою жестів. Непорозуміння не виникало.

Саме у спорткомплексі карлінська хасидська община Києва орендувала приміщення для паломницьких обідів. Шломо Готліба вшановують насамперед представники цієї течії хасидизму — Карлін-Столінської.

Обіди були незвичайними. Їх привезли окремим бусом майже

через тільки намагається вчити цю мову. З ізраїльськими й американськими гостями він спілкувався англійською, яку трохи знає, та мовою жестів. Непорозуміння не виникало.

Саме у спорткомплексі карлінська хасидська община Києва орендувала приміщення для паломницьких обідів. Шломо Готліба вшановують насамперед представники цієї течії хасидизму — Карлін-Столінської.

Обіди були незвичайними. Їх привезли окремим бусом майже

за 350 кілометрів із Меджибожа, що на Хмельниччині. Саме там розміщено кошерну кухню, якій хасиди довіряють передовсім і яка є однією з найкращих в Україні. У цьому запевнили мене молоді офіціанти, що обслуговували тут приїжджих. Ці хлопці — українці, деякі з них уже не вперше в нашому місті з такою місією. А у Меджибожі, до речі, також давня єврейська історія: у цьому селищі поховано засновника хасидського руху Баала Шема Това, на могилу якого так само прибувають паломники з усіх усюд.

Принараді я поцікавилася, чим саме харчуються євреї. Хлопці спочатку навпереді розказували про кугель — дуже смачну картопляну запіканку, про макарони, рис, курку і рибу з особливими спеціями. Деякі продукти для цього привозять із самого Ізраїлю. А український водій, якому часто доводиться курсувати в хасидських справах, додав таку деталь: на забій курей фурами із Меджибожа возять аж в Умань, що за 256 кілометрів! Там є для цього спеціальний забійний цех. І чоловікові якось додавалися у таку далечину везти шестеро гусок, причому одну з них у цеху забракували: дзьоб був не такий. Потім мав мороку з тією гускою: довго вирішував, куди її подіти. Зрештою йому було сказано віддати птицю якісь бабці.

Один із хасидів дав згоду, коли запитала, чи можна їх сфотографувати. А інші, можливо, цього й не бачили, бо під час молитви і справді входять у своєрідний транс, як, очевидно, і Шломо Готліб у день, коли був поранений «російським казаком» (так зазначено в історичній довідці). Той саме проходив повз синагогу, яких, до речі, у Володимири-Волинському було близько двадцяти, як стверджує Володимир Музиченко, який ретельно нині вивчає єврейську історію нашого міста. Отож росіянин зненацька поцілив через вікно в рабина, котрий молився. А той настільки був пройнятим молитвою, що навіть не почув пострілу, не відчув болю. Син смикнув його за руку, а Шломо Готліб лише здивувався, мовляв, чого ти мене відволікаєш. Прожив після цього ще п'ять днів. ■

Цифри
Факти

Майже 40 чоловіків переносили човен вікінгів – драккар Гунгніра від Рівненського обласного краєзнавчого музею на Басівнутське озеро. Історичну реконструкцію прадавнього човна здійснив місцевий мешканець Юрій Ойцьо за підтримки рівненських лісівників. Будували дев'ятиметрове судно на подвір'ї музею, а тепер вирішили транспортувати у більш людне місце, тож очічі мають можливість зробити біля нього фото на згадку. Невдовзі у ньому можна буде прокататися, а залучені кошти спрямують на створення та діяльність Етнографічного комплексу – музею-скансену «Городище Оствиця».

РЕКЛАМА

Прошу вважати втраченим Дозвіл № 5526310 країна PL, тип Е3, вид Універсальний, виданий 25.07.2019 ковельським ПВД Укртрансбезпеки на автомобільний транспортний засіб МПП «Профіт», код ЄДРПОУ 30912142, Волинська обл., смт. Ратнє, вул. Серпнева, 16, номерний знак автомобіля АС8718ВС.

ПРОДАЖ • ГАРАНТИЯ • СЕРВІС • ДОСТАВКА

- міні-трактори
- сільгосптехніка
- запчастини (магазин)
- доїльні апарати

www.minitraktor.ukr
м. Луцьк, вул. Глушець, 55А
тел.: (0332) 24-20-04,
068-989-44-92, 066-150-89-10,
068-005-44-46 (магазин запчастин)

Блоки від виробника

СТІНОВИЙ БЛОК
з дном – 20x20x40 без дна – 20x20x40

ПЕРЕСІНОЧНИЙ БЛОК
20x10x40

ОПАЛУБНИЙ БЛОК
20x30x40

066 897-96-96
067 116-11-44

ОФІЦІЙНЕ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ В ПОЛЬЩІ НА М'ЯСОКОМБІНАТИ

ДОВЕЗЕННЯ ДО МІСЦЯ РОБОТИ, ДВОРАЗОВЕ ХАРЧУВАННЯ, ПРОЖИВАННЯ – ЗАРАХУНОК РОБОТОДАВЦЯ.

ЗАРОБІТНА ПЛАТА – 90–100 грн/год.

Тел.: (066) 67 92 077, (097) 19 01 915.

Продаються причепи 2ПТС-9, 2ПТС-6, борона БДН-30.

Тел. 068-854-54-43.

Продаються:

- кільця залізобетонні з кришками діам. 1,0 м, 1,5 м, 2,0 м,
- труби залізобетонні діам. 0,5 м, 0,7 м, 0,8 м.
- блоки стінові вібропресовані 190*180*400

ТЕЛ. 050 674 24 65.

Футбол

ВИХІД В УПЛ? — ДО ДРУГОЇ ЛІГИ ЗАРАЗ БЛИЖЧЕ...

«Волинь» спіймала прикого облизня у Миколаєві

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Чемпіонат України з футболу, Перша ліга. 4-й тур. МФК «Миколаїв» (Миколаїв) — «Волинь» (Луцьк) — 3:2 (1:0 — Владислав Бугай, 4 хв.; 1:1 — Младен Бартулович, 21 хв.; 1:2 — Міха Горопевшек, 46 хв.; 2:2 — Віктор Берко, 80 хв.; 3:2 — Ігор Семенина, 83 хв.)

17 серпня. Миколаїв. «Верхній стадіон». 450 глядачів. Головний суддя Роман Блавацький (Львів).

Нам уже здавалося, що над футбольною Волинню нарешті визирнуло сонечко. Адже в попередньому, третьому, турі лучани нарешті спромоглися здобути свою першу перемогу в новому сезоні. Та ще й яку! З рахунком 3:2 обіграли «Прикарпаття», поступаючись 0:2 після первого тайму!

Щоправда, вже на четвертій хвилині виїзного поєдинку з «Миколаєвом» сподівання волинян на три очки почало затягувати хмарами. Владислав Бугай пробив низом, м'яч якимось дивом зумів прокотитися повз силу—силенну ніг гравців «Воліні» і опинився у воротах, уже на старті «летимо» — 0:1!

4 очки після 4 турів, від'ємна різниця забитих і пропущених м'ячів та місце в нижній частині турнірної таблиці — у команди, яка заявляє про наміри повернутися в УПЛ! Ну—ну...

Ще трохи, і головний арбітр зустрічі Роман Блавацький призначає пенальті у ворота Віталія Неділька. Проте наш голкіпер парирує удар Владислава Войцеховського!

А ось у середині первого тайму лучани зрівняли рахунок зусиллями своїх легіонерів—балканців. Словенець Міха Горопевшек класно вивів на ударну позицію хорвата Младена Бартуловича, і той точно поцілив у нижній кут воріт — 1:1!

А в самісінському дебюті Горопевшек забив і сам (звісно, головою) — у другому матчі поспіль!

Вже, здавалося, поєдинок ко-

Миколаєвець Ігор Семенина та лучанин Сіаваш Хагназарі билися, неначе ті леви.

титься до другої вольової перемоги лучан. Та дзуськи!

Справжнісінським рятівником «Миколаєва» стає Ігор Семенина, який з інтервалом у три хвилини організовує два голи у ворота «Воліні». Спочатку він асистує Вікторові Берку, а невдовзі забиває і сам...

Переможні 2:1 раптом перетворюються на програні 2:3 — підопічні Андрія Тлумака намагаються таки врятувати ситуацію. Проте безрезультачно.

4 очки після 4 турів, від'ємна різниця забитих і пропущених м'ячів та місце в нижній частині турнірної таблиці — у команди, яка заявляє про наміри повернутися в УПЛ! Ну—ну...

ниця забитих і пропущених м'ячів та місце в нижній частині турнірної таблиці — у команди, яка заявляє про наміри повернутися в УПЛ! Ну—ну...

Результати 4-го туру: «Кремінь» — «Гірник—Спорт» — 1:2; «Металіст 1925» — «Агробізнес» — 0:1; «Балкани» — «Металург» — 4:0; «Миколаїв» — «Волинь» — 3:2; «Оболонь—Бровар» — «Мінай» — 4:3; «Чорноморець» — «Авангард» — 0:1; «Інгулець» — «Черкащина» — 1:0; «Рух» — «Прикарпаття» — 2:1.

Цифри
Факти

• **Брати Скоці з Волині створили успішний бізнес у США.** Спочатку вони прибрали у ресторанах, розвозили пошту, працювали на будівництві, а трохи підзаробивши, купили автомобіль. Створили компанію «USKO», яка займається перевезенням вантажів по всій Америці. Керує внутрішніми перевезеннями Влад, а Віталій очолив напрямок міжнародних пересилок вантажів. Сергій веде технічну підтримку, а наймолодший Микола — один із менеджерів диспетчерського відділу. У компанії працює понад 150 людей, більшість — українці та американці українського походження. Найстарший брат Степан — єдиний, хто не приїдався до сімейного бізнесу, — знайшов себе у галузі продажу нерухомості. А в Україні є ще п'ятеро братів. Скоці активно підтримують українську діаспору в Сакраменто, передають гуманітарну допомогу на Батьківщину.

Картину «Запорожці пишуть листа турецькому султанові» Іллі Рєпіна можна побачити на одному з автобусів Рівного.

Арт-машину помітила журналістка Наталія Пастухова. «І все-таки Рівне — мистецьке місто! Подивітесь-но тільки на цю приміську маршрутку! Круті!» — написала вона у фейсбуці, прикріпивши фото.

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ ПЕРШОЇ ЛІГИ						
M	Команда	I	В	Н	П	М
1	«Авангард» (Краматорськ, Донеччина)	4	3	1	0	9-5 10
2	«Інгулець» (Петрове, Кіровоградщина)	4	3	0	1	5-1 9
3	«Оболонь—Бровар» (Київ)	4	2	2	0	10-8 8
4	«Рух» (Львів)	4	2	2	0	5-3 8
5	«Агробізнес» (Волочиськ, Хмельниччина)	4	2	1	1	6-4 7
6	«Миколаїв» (Миколаїв)	4	2	1	1	8-7 7
7	«Чорноморець» (Одеса)	4	2	0	2	6-4 6
8	«Кремінь» (Кременчук, Полтавщина)	4	1	2	1	6-6 5
9	«Металіст 1925» (Харків)	4	1	2	1	2-2 5
10	«Прикарпаття» (Івано-Франківськ)	4	1	1	2	8-7 4
11	«Балкани» (Зоря, Одещина)	4	1	1	2	4-4 4
12	«Волинь» (Луцьк)	4	1	1	2	8-9 4
13	«Мінай» (Мінай, Закарпаття)	4	1	1	2	5-8 4
14	«Гірник—Спорт» (Горішні Плавні, Полтавщина)	4	1	0	3	4-8 3
15	«Черкащина» (Черкаси)	4	0	2	2	5-8 2
16	«Металург» (Запоріжжя)	4	0	1	3	3-10 1

У списку бомбардирів лідує Даніїл Кондраков («Рух») — 4 голи (2 — з пенальті).

Читайте у серпневому випуску іншого нашого видання «ТАК НІХТО НЕ КОХАВ»

Невже збуваються слова гадалки, яка напророчила Віктору Павліку 5 дружин?

Катрін Деньов:
«А я ж ціluvalasя з ним безкоштовно!»

Виносила під серцем трьох дітей. А ще те серце підказало стати мамою для двох покинутих...

Лідер гурту «Антитіла» Тарас ТОПОЛЯ:
«Булінг, або насильство в сім'ї, неможливо перемогти, але...»

Запитуйте у відділеннях зв'язку і ваших листонош!

«А я ж ціluvalasя з ним безкоштовно!»
5 знакових чоловіків у житті Катрін Деньов
16-17

ТАК НІХТО НЕ КОХАВ*
12 серпня 2019 | № 10 | 5 грн

Лідер гурту «Антитіла» Тарас ТОПОЛЯ:
«Булінг, або насильство в сім'ї, неможливо перемогти, але...»

Невже збуваються слова гадалки, яка напророчила Віктору Павліку 5 дружин?

* ЗРІВАЮТЬСЯ ЧОВНИ! «Антитіла» Тарас ТОПОЛЯ:
«Булінг, або насильство в сім'ї, неможливо перемогти, але...»

Відповідь на запитання Катрін Деньов

Усього
6,5 гривні

• **Рівнянка у Китаї вийшла заміж за луганчанина. Вероніка і Дамир поєднали свої долі у гостинній оселі Українського посольства.** Урочиста церемонія реєстрації шлюбу відбулася у Пекіні, хоч довгих років щасливого подружнього життя молодятам бажали від імені Української держави. З початку року в дипломатичному представництві в КНР одружилось 10 пар.

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

Тел. 72-39-32 Е-mail: volyn10@i.ua

Повідомляємо читачам, що ціна приватного оголошення у нашій газеті — **30 грн за одне найменування + 10 грн, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua в рубриці «Господарські секрети».** Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці):

с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **80 грн за один раз публікації + 20 грн (за сайт).** Вартість оголошення про послуги — **80 грн + 20 (за сайт).** Оголошення, які виділені рамкою, **+ 30 грн (за сайт + 30).** Вартість оголошення про згубу — **30 грн + 10 (за сайт).** Оплата у відділеннях ПриватБанку.

Розрахунковий рахунок у кожному номері газети.

НЕРУХОМІСТЬ

- Терміново продається у с. Мерва Горохівського району будинок (81 кв. м, 3 кімнати, туалет, ванна, газ, вода, 3-фазна лінія). Є ліхтар, 5 сараїв, криниця, сад-горох (0.57 га). Ціна 173 000 грн. Торг. Тел.: 096 35 79 670, 097 09 33 977.
- Куплю будь-яку будівлю з червоної цегли (під розріз). Тел.: 050 72 27 271, 096 80 00 567.
- Продається житловий будинок із усіма господарськими спорудами. Є газ, не-подалік — ліс, ставок, джерело. Ціна договірна (с. Садів Луцького району). Тел.: 097 37 00 885, 093 61 19 699.
- Продається частина будинку з усіма господарськими спорудами. Є газ, вода, 0.03 га землі (м. Луцьк). Тел. 095 71 35 770.
- Терміново продається цегляний будинок у с. Грибовиця Іваничівського району. Є газ, вода, великий гараж-сарай, садок, 0.75 га приватизованої землі. Тел.: 097 34 41 562, 097 55 69 466.
- Продається будинок (95 кв. м, парово опалення, вода, душ, бойлер, меблі, холодильник). Є ділянка (11 соток). Ціна договірна. Документи для продажу підготовлені (смт Колки, вул. Набережна). Тел. 097 30 56 818.
- Продається земельна ділянка (17 соток) у с. Волошки Ковельського району. Тел. 096 95 95 431.
- Продається земельна ділянка (0.12 га) під забудову. Є фундамент, цоколь, поруч — усі комунікації (с. Зaborоль, вул. Лісова). Тел. 097 42 14 549.

АВТОРИНОК

- Куплю неробочі машини «Волга», «Москвич», «Жигуль». Тел. 096 65 47 613.
- Продається автомобіль «Джілі СК», 2008 р. в., сірий колір, бензин, у добром стані. Ціна договірна. Тел. 097 97 23 486.
- Продається автомобіль «Москвич ІЖ-2715», 1990 р. в., вантажопасажирський, білий колір, у добром стані. Тел. 097 97 23 486.
- Куплю автомобіль у будь-якому стані (на українській реєстрації, нерозмінений, можливо після ДТП, кредитний, розкомплектований, проблемний). Тел.: 099 73 74 388, 098 91 93 799.
- Продам новий причіп для легкового автомобіля. Тел.: 093 01 60 089, 050 16 90 660.
- Продається автомобіль ЗІЛ-4331 (бортовий, дизель) у добром стані. Тел. 066 37 55 728.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

- Продається мінітрактор «Янмар-14» з фрезою (японського виробництва). Можлива доставка в межах Волинської області. Тел. 050 71 39 919.
- Продам: запчастини до копачки (білоруського виробництва), картоплесортвалку КСП, навантажувач ТЗК-30, приймальний бункер, стрічкові транспортери (від 1.6 до 9.5), стогомет, фрези, запчастини. Тел.: 050 61 07 082, 068 56 40 474.
- Куплю: транспортери до картоплесортвалки, косарку КІР (можна окремо вал), КУН (можна запчастинами), двигун-барaban, поворотний круг до фуражира, вал до сортувалки. Тел. 066 12 96 842.
- Продається причіп ГКБ-819 (самоскид) у добром стані. Тел.: 095 72 82 017, 096 88 74 336.
- Продається дискова борона (шир. захвату — 2.7, польське виробництво) у робочому стані. Недорого. Тел.: 095 72 82 017, 096 88 74 336.
- Продається трактор «Джинма-244». Тел. 098 79 41 776.
- Продам: сівалки кінні та тракторні (з бункером на міндобриво), сошникові СЗУ, копачки однорядні («Шмутцер», «Кухман») (вібраційні та з рухомим ножем), «Кромаг» (цибульник), комбайні «Болько», «Хассія». Тел.: 096 85 85 455, 098 11 67 547.
- Продається трактор МТЗ-80 у дуже добром стані, мала кабіна, пускак. Тел. 067 83 12 634.
- Продається картоплесортвалка (польського виробництва) в добром стані. Можлива доставка. Тел. 097 90 64 286.
- Продається трактор Т-25 (привезений з-за кордону) у добром стані. Тел. 097 90 64 286.
- Продаються картоплесортильний комбайн «Анна» у дуже добром стані, трактор Т-25. Тел. 068 68 08 669.
- Продається мінітрактор ХТЗ-12 з причепом, заводський, бензин, у добром стані. Ціна 35 000 грн. Тел.: 095 19 88 928, 067 73 14 883.
- Недорого продається трактор Т-25, 2007 р. в., є кабіна, у добром робочому стані. Можлива доставка. Тел. 096 80 48 733.
- Терміново продається трактор Т-40 АМ, нова гума, у добром робочому стані. Тел. 066 38 05 887.

● Продам: гноерозкидачі, дискові борони, плуги, прес-підбирачі, обприскувачі, культиватори, картоплесаджалки, картоплекопачки, сівалки, сінограбарки, розкидачі міндобрив, косарки роторні, грунтофрези, зерношники, млини, а також запчастини та комплектуючі. Тел.: 067 4787 264, 095 00 50 455, 095 81 59912, 096 34 46 777.

● Продам мінітрактори (японського виробництва): «Кубота», «Янмар», «Ісекі», «Хіномото», «Мітсубісі» (від 17 до 80 к/сил). Повний пакет документів, без використання в Україні (фреза у подарунок). Можлива доставка. Тел.: 097 76 27 586, 050 56 17 800, 096 95 51 932.

● Продам: трактори Т-25, МТЗ, «Джон Дір», зернозбиральні комбайни, дискові борони, роторні косарки, обприскувачі (навісні та причіпні), саджалки, сівалки, плуги та плуги оборотні, культиватор для міжрядного та суцільного обробітку, картоплекомбайни, навантажувачі (фронтальні та телескопічні), гноерозкидачі, розкидачі мінеральних добриз, шлагат «Юта», грунтофрези, зерношники, прес-підбирачі, шини до тракторів, твердопаливні катли «DEFRO», різна с/г техніка. Тел.: 097 23 95 170, 066 72 14 192.

РІЗНЕ

- Продам металевий віз з форкопом. Тел.: 095 78 89 426, 068 69 83 114.
- Продам швейну машинку «Зінгер». Тел.: 095 78 89 426, 068 69 83 114.
- Продам: торфобрикет, пісок, відсів, щебінь різних фракцій, дрова, цеглу (здоставкою до 10 тонн). Тел. 050 37 81 998.
- Продам: торфобрикет, щебінь різних фракцій, пісок, камінь бут, формак, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставлю. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 61 14 575, 097 34 43 386.
- Продам: торфобрикет, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насипом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.
- Продам: торфобрикет, цеглу (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи), пісок, щебінь, відсів, керамзит, цемент, глину, торфокрихту, землю (на вимостку). Вивезу сміття. Доставка автомобілем ЗІЛ (самоскид). Послуги мінінавантажувачем «Бобкат». Тел.: 096 80 00 567, 050 72 27 271.
- Продам: торфобрикет, вугілля (також для кузні). Можлива доставка. Послуги автомобілем (самоскид). Тел.: (0332) 24-34-23, 050 43 84 608, 098 48 13 899.
- Продам: торфобрикет, цеглу (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи), пісок, щебінь, відсів, керамзит, цемент, глину, торфокрихту, землю (на вимостку). Вивезу сміття. Доставка автомобілем ЗІЛ (самоскид). Послуги мінінавантажувачем «Бобкат». Тел.: 096 80 00 567, 050 72 27 271.
- Продам: торфобрикет, вугілля (також для кузні). Можлива доставка. Послуги автомобілем (самоскид). Тел.: (0332) 24-34-23, 050 43 84 608, 098 48 13 899.
- Продам пиломатеріали: балки, крокви, дошки (обрізні та необрізні), рейки монтажні (в наявності, а також на замовлення). Доставлю. Тел.: 099 18 13 332, 097 64 92 371.
- Продам: цеглу, пісок, щебінь, відсів,

глину, землю (на засипку), чорнозем, торфокрихту, дрова (рубані, чурками, метрові), бутовий камінь, цемент, жом. Вивезу сміття. Послуги автомобілем ЗІЛ (самоскид), мінінавантажувачем «Бобкат». Тел.: 050 60 97 986, 098 91 25 884.

● Продам: дрова рубані (твердої породи), торфобрикет, цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в), пісок, щебінь, відсів, глину, чорнозем. Доставка. Послуги мінінавантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.

● Продам тільно телицю від доброї корови (або корову) у Городівському районі. Тел.: 098 22 56 946, 097 96 37 369, 050 55 27 413.

● Продам дуже спокійну молоду кобилу (велика порода, 8 років). Ціна 16 000 грн. Тел.: 096 81 89 711, 063 79 98 967.

● Продається теляця (1 рік). Ціна дово-вірна. Тел. 099 63 43 357.

● Продається кобила (1 рік 2 міс.). Недорого. Тел.: 096 43 07 194, 095 78 80 048.

● Продається теличка від спокійної молочої корови. Тел. 095 20 47 127.

● Продається молода кобила (Ківер-цівський район). Тел.: 066 74 61 609, 095 91 10 851.

● Продам лоша (11 міс.). Ціна дово-вірна (с. Тельчи Маневицького району). Тел. 096 95 95 431.

● Куплю ВРХ, коней, биків, дорізи. Дорого. Тел.: 098 58 76 653, 050 19 32 639.

● Продається у с. Рудка-Козинська Рожищенського району молода корова (тільно 2-м телям). Тел. 095 64 62 385.

● Куплю ВРХ (корів, биків, телят), лошат, коней (дорізи). Тел.: 050 18 64 979, 097 07 72 211.

● Куплю теля (живою вагою). Тел. 098 28 15 167.

● Дорого куплю корів, биків, коней, лошат. Тел. 068 91 57 460.

● Куплю: пшеницю 2, 3, 6 класу, ячмінь, тритиcale, жито, гречку, ріпак, сою, горох, кукурудзу, овес та інші культури, половинки або відходи ріпаку, пшениці, ячменю, сої, кукурудзи (від 40 тонн, наявність аналізної картки). Тел.: 098 06 96 276, 098 52 12 186.

● Продам сіно, солому в тюках, зерно пшениці, ячменю. Тел. 066 26 20 423.

● Куплю: картоплю, моркву, часник, буряк, фасоль. Тел.: 096 72 66 046, 095 87 55 379.

ПОСЛУГИ

- Виконую будівельні роботи (фасади, покрівля даху). Тел. 096 68 01 515.

● Перекриваю дахи, мурую стіни з блоків, цегли, роблю монтаж та підшив водостоків, утеплення фасадів, виконую бетонні роботи. Тел. 097 04 05 276.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ

- Загублене посвідчення учасника аварії на ЧАЕС (серія Б № 201881), видане 12.04.1994 р. на ім'я Подерня Петро Іванович, вважати недійсним.

ФРАНЦУЗЬКІ НАТЯЖНІ СТЕЛІ Стеля

якісно **швидко** **надійно**

stelia.in.ua
info@stelia.in.ua

ПРОДАЮ ПИЛОМАТЕРІАЛИ
(є у наявності, а також на замовлення): балки, крокви, дошки обрізні та необрізні, рейки монтажні. Вироби з дерева на замовлення. Доставка. Тел.: 0976492371, 0991813332.

25 серпня нашому герою мало виповнилося 43 роки. Герої не вмирають, вони живуть у наших серцях, і пам'ять про них ніколи не згине. Слава Героям!

Роман Йосипович Луцюк

(25.08.1976–19.03.2016).

Віддав своє життя за мир та щастя світле майбутнє на нашій землі в добровольчому батальйоні «Айдар».

Ти не помер: тебе не стало,

Тебе забрав до себе Бог.

У цьому світі був так мало

I не пізнав ще всіх тривог...

Ти не відчув ще щастя всього,

Не виплакав всіх сліз своїх,

Не доказав ти рідним того,

Що було у думках... Затих.

Не всі сходив свої дороги,

Не показав усіх чеснот,

Не всі здобув ти перемоги,

Не досягнув ще всіх висот...

Ти не помер: тебе не стало,

Ta в серці житимеш завжди.

У цьому світі був так мало

— Та залишив навік сліди.

Пам'ятайте та шануйте наших героїв!

Наш Ромашка назавжди залишиться в наших серцях. Повік тебе не забудемо! Спочивай з миром.

Вічно сумуюча родина.

20 серпня минає 40 днів, як обірвалося життя

Раїса Миколаївна Зінькової

На 65-му році відійшла у Вічність дорога для нас людина, залишивши нам неймовірний біль розлуки і втрати, безмірної скорботи і смутку. Вона так любила життя і мріяла зробити ще багато добрих справ.

Тепло і затишно, світ

■ Повертаючись до надрукованого

I прилетів лист через 7000 кілометрів: «Я закохався в Україну — землю, яку визволяв мій дідусь і знайшов тут вічний спочинок»

Долякої людини цікава ще й тому, що непередбачувана. 39-річний житель столиці Таджикистану — міста Душанбе — Ділшод Мавлоні не міг знати, що з рідного мегаполіса цього літа він потрапить у волинське село Пильгани на Горохівщині. Ця «глибинка» із суцільним бездоріжжям і мальовничу природою стане для нього приводом закохатися в Україну настільки щиро, наскільки чоловік любить свою сонячну країну.

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Воєтина знайомство з Ділшодом Мавлоні та його донедавна єдиним у нашій країні другом Длявером Якубовим, який живе й працює в Києві, не можна не згадувати без поваги до цих молодих людей. Нещодавно газети «Волинь» і «Горохівський вісник» розповідали читачам, що Ділшод наважився вирушити до нас за 7000 кілометрів, щоб виконати мамин заповіт — розшукати могилу її батька й свого діда Рахіма Дустова. Знав лише, що він був капітаном і заступником командира батальйону політчастини 416-го стрілецького полку 112-ї стрілецької дивізії і загинув 4 квітня 1944-го неподалік села Пильгани у 36-літньому віці.

Длявер Якубов, залишивши столицю, безкорисливо поїхав разом із братом по вірі шукати могилу, яку тоді ще вдвох лише уявляли. Уже потому друзі назвали дивом — даром Всешишнього — зустріч із демобілізованим воїном АТО Михайлом Харківим і його дружиною Євгенією — авторкою фільму «Я вірю, що закінчиться війна...», знятого «Газетою Волинь», освітнякою, краєзнавицею, яка глибоко дослідила і достеменно знає історію свого Скригового та навколишніх сіл. У зошті пам'яті, створеному нею і її юними помічниками наприкінці минулого століття, серед 90 червоноармійців ім'я Рахіма Дустова назавжди шанобливо вписане каліграфічним почерком за № 21. Могилу, в котру таджик був перепохований із пильганівської землі, пані Євгенія показала

Длявер Якубов, Євгенія Харків, Ділшод Мавлоні у перший день знайомства в Горохові.

його вдячному внукові в Берестечку. Ділшод не соромився скупих чоловічих сліз, почуттів вдячності Творцеві та людям за те, що допомогли йому виконати священну для таджиків місію.

«Щоправда, на пам'ятнику на місці братського поховання біля костелу немає викарбуваного імені Рахіма Дустова, однак

Маю намір щороку відвідувати Ваш край і могилу дідуся. З повагою Ділшод Мавлоні.

для цього є всі підтверджені документи. Зробити таку благородну справу відразу дала згоду берестечківський міський голова Валентина Залевська, яка розповіла, що на час — реконструкція цього надгробка. ЇЇ планують закінчити до Дня захисника Вітчизни. Отож на стелі буде вирізбано ім'я капітана Рахіма Дустова.

— Передайте Ділшодові, що тоді ми неодмінно запросимо його на цьогорічну Покрову, аби разом ушанувати всіх захисників України, — приязно відгукнулася на нашу пропозицію Валентина Василівна», — запевнили ми тоді в статті нашого гостя, який уже поїхав у Душанбе, як висловився, зі спокійною совістю й передчуттям великого свята у своїй родині після його повернення.

Потому, як і обіцяли, надісили Ділшоду і Дляверу публікації про незабутнє спілкування з ними й про чудовий привід знову невдовзі зу-

стрітися в Україні. А нещодавно з Таджикистану на ім'я Євгенії Харків прийшов зворушливий електронний лист, який засвідчив, як проста українська хліборобська сім'я, навіть не підзорюючи, що жертвово виконала місію дипломатів, на міжнародному рівні відрекомендувала Україну миролюбної й доброзичливою країною, а українців — мудрими й високоосвіченими людьми.

«Доброго дня, Євгені! Найперше хочу висловити Вам безмежну щиру вдячність від усієї нашої великої родини. Отримав електронній надруковані екземпляри газет. Ваш внесок у справу пошуку могили нашого дідуся — безцінний. Я вперше побував в Україні та зворушений Вашою добротою й увагою. Не знаючи мови (лист, до слова, перекладено з російської), я перечитав публікацію і подумки ще раз пережив усі події, які сталися під час візиту до Берестечка. Вся Ваша праця, старання, пов'язані зі скрупульозною роботою стосовно полеглих у Вашому селі солдатів, дотепер дають результати. Підтвердження цьому — і наш візит, і наша, на мій погляд, не випадкова зустріч. Нехай Всешишній допомагає Вам у Ваших починаннях і поверне зроблене добро сторицею!

Я закоханий в Україну, в людей, із якими довелось зустрітися. Хотів би ще раз висловити слова вдячності моїм новим друзям: Вам, Вашому чоловікові та всім, хто був нейайдужим до моєgo пошуку.

Маю намір щороку відвідувати Ваш край і могилу дідуся. З повагою Ділшод Мавлоні».

Отож, друже Ділшоде, чекаємо Вас уже цієї осені! ■

■ Сила духу

Фото з домашнього архіву родини РОМАНЮКІВ.

Присутність коханої теж зіграла свою роль у перемозі.

У липні була «бронза», а в серпні — вже «ЗОЛОТО»

Олександр Романюк із села Сошичне Камінь-Каширського району взяв участь у III обласній спартакіаді, яку проводила Волинська обласна організація інвалідів, і здобув першість у грі боче. Він представлятиме наш край на всеукраїнських змаганнях, що проходитимуть у вересні в селищі Затока на Одещині

Катерина ЗУБЧУК

Нагадаємо, що пан Олександр — герой наших публікацій, зокрема «Наречений у візку. Бо Саша + Катя = любов!», у липні цього року під час відкритого фізкультурно-оздоровчого фестивалю, що відбувся у Соловицях Турійського району, одержав бронзову нагороду. А ось трохи більш як через місяць у нього вже «золото». Третя обласна спартакіада серед осіб з інвалідністю проходила 15 серпня на базі рекреаційно-оздоровчого комплексу «Мальованка», що у Рожищенському районі.

Цього разу, як розповів Олександр Романюк у телефонній розмові, поруч із ним була дружина Катя, яка повернулася із заробітків у Польщі (у липні його супроводжував брат Максим). Напевно, присутність коханої теж зіграла свою роль у перемозі. Адже, як каже чоловік, Катя — це не лише його штурман, а й муз, натхненниця. Щодо самих змагань, то участь у них для Олександра — не тільки нагода випробувати свої можливості, отримати задоволення, тим більш, якщо виступ успішний, а й зустріч із дружиною, коло яких щораз розширяється.

На жаль, усі втрати в поїздках на такі змагання доводиться брати на себе. Але одна справа — поїздка у Турійський чи Рожищенський район, а інша — на Одещину. Знову ж таки Олександр вдячний дружині, яка завжди його підтримує, і не лише морально. А може, хтось із читачів нашої газети захоче допомогти коштами, аби поїздка на всеукраїнські змагання в Затоку відбулася.

Номер розрахункової картки
Олександра Миколайовича Романюка:
ПриватБанк 4149499107086447.